

διακίς γυναικοσύνης και δουλοσύνης, τής υπό τὸ πρῶτον τοῦ π λητισμοῦ καθαρῆς αὐτῆς—ἀναγοῦ- λας, εἰς τυχαίαν συνάντησιν μου εὐφίξε τὸ χεῖρ και με τὸ ἀγωνιστικὸν ἐκείνο πῦρ τὸ ὁποῖον δια- κρίνομεν εἰς κάθε του στίχον μου εἶπε: Ἐγὼ ἐνοῶ και ἀγαπῶ τὸν ἀγῶνα. Ἐγὼ θέλω τὸν ἀγῶνα. Ἐ- μένα με τέρπει ἡ εὐλακονίης ἐκφ. αἰς τῆς Ἰδέας. Ἐμένα με ἐνθουσιάζει ἡ ἐνθουσιώδης σφ. δρότης, ὅταν δὲν προσέρχεται ἀπὸ πάθος προσωπικόν.

Ἀναφέρω αὐτὸ ἔδω, με τὴν συγκίνησιν τὴν ὁ- ποῖον μου προσεῖτε τὸ αὐθόρμητον αἰσθημα τῆς ἀληθοῦς εὐγενείας, διὰ τὴν ἀντλήσω και ἐποδεῖξω εἰς νέους και γέροντας, ἕνα δίδαγμα εὐγενές τὸ ὅλ. τὸν δὲν εἶδον ἀντλ. ὄντων και ἐπαρξόμενον ἀπὸ τοὺς διαβαζομένους ξένους ἱπποτισμοὺς και ἀπὸ τοὺς διαβαζομένους ξένους ἰδεολογικοὺς ἀγῶνας, τὸ ὁ- ποῖον διδῶν εἰς ὄλους μας ὁ Ποιητής.

Δυνάμεια νὰ εἶμεθα πολεμιότατοι εἰ μὲν τῶν δὲ. Δυνάμεια νὰ ὀρμώμεν ζωσσοδῶς οἱ μὲν κατὰ τῶν Ἰδεῶν τῶν δὲ. Αὐτὸ ζητεῖ ἡ ὑπερημία τῆς Ἰδέας. Αὐτὸ εἶνε ἀγῶν. Αὐτὸ εἶνε ἰδέα. Αὐτὸ εἶνε εὐλακρί- νεια. Καὶ αὐτὸ εἶνε ἀνδρικότητι. Ἀλλὰ μετὰ τοὺς ἀγῶνας, δυνάμεια νὰ ἀφίγγωμεν ὁ ἕνας τὸ χεῖρ τοῦ ἄλλου, ὅχι μόνον ἐπὶ τὴν στοιχειώδη εὐγένειαν τῶν ἀγωνιστῶν, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὴν πιστοποιῶμεν εἰ μὲν πρὸς τοὺς δὲ, ὅτι οὐδεὶς προσωπικὸς λόγος μᾶς ἐπ. κινεῖ, οὐδὲν προσωπικὸν πάθος ὑπεισέρχεται. Ἐξαιροῦνται βεβαίως οἱ ἀγῶνες, εἰ λόγῳ ἀπολύτου ἰδέας, εἰ λόγῳ τῆς διαρκείας, καταλήγοντες εἰς μίαν προσωπικὴν ἀντιπάθειαν. Καὶ εἰς τὸν ὅπου εἶμεθα τῶσόν ὄλοι, τῶσόν γνωστοί, τῶσόν φίλοι και συναντώμεθα κάθε στιγμὴν εἰς τὴν ἀντιπαθειᾶν δρό- μου, και ἔχομεν τῶσόν πολὺ δυνατόν τὸ αἰσθημα τῆς συμπαθείας και τῆς συναισθητικῆς τῆς εὐαισθησίας τοῦ ἄλλου, ἡ εἰσαγωγή και κραταιώσις ἠθῶν εὐγε- νεσιῶν, ἀπαιτοτέρων, και ὁ χωρισμὸς τῶν Ἰδε λογί- κων ἀγῶνων, πρῶτον νὰ κατῶν ὁθῆ διὰ τὴν κατῶ- ὁθῆ ἡ ἐπαρξίς τοῦ ἐλευθέρου και ἡ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος.

Ὁ χωρισμὸς αὐτῆς και ἡ εὐγένεια αὐτῆ εἰσαγ. μένι ἀντὶ τὴν ἀδυνατίαν ἢ ἐντίμην, ἀντὶ τὴν δεσμεσίαν ἢ ἐλευθερίαν, ἢ κατὰ τὴν δύνατον νὰ ὑπάρξῃ, δυνα- τότατος και ὁ αἰσθημα τῆς ἰδεολογικῆς ἰδέας. Διότι ἡ συνάντησις και ἡ χρεματῖα και ἡ συνομιλία δὲν σημαίνει κατέπασμα και ἐπ. χῶν-σιν, ἀλλὰ ἀνα- γνῶσιν ἀντιπαθείας λόγῳ προσωπικῶν. Καὶ γενο- μένη παρὰ τῶν ἐπιζωσσοδῶν πρὸς τοὺς χαμηλοτέ- ρους, εἶνε πρὸς ἀγῶνα ὄρατον και ἀναδιδάξει ἐπὶ μᾶ- λον ἐκείνους εἰς ὁποῖα συγκαταβαίνουν. Καὶ κυριό- τaton πάντων διὰ τὴν ἔχ. ντας λόγῳ προσω- πικῶν και ἀγωνιστικῶν ἐπιζωσσοδῶν ὅπου τῶν Ἰδεῶν και χάριν αὐτῶν γινόμεν ὡς πολεμ. τάτους, εἶνε μί- α εὐκαιρία ἐπιεργασίας και στηρίξεως διὰ ζώσης, τῆς ἀγάπης, τῆς τιμῆς και τῆς ὑπολήψεως και τοῦ σε- βασμοῦ, τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τοὺς ἀληθεῖς ἀγωνι- στῆς ὑπὲρ τῶν Ἰδεῶν και τοῦ ὄρατον, γιὰ ἀνακού- φισις και θερμότερα ἐκφρασις ἠθῶν αὐτῶν προσωπι- κῶν, διότι ἐπιτρέπεται νὰ μισῶμεν και πολεμοῦμεν ζωσσοδῶς τὰς ἀντιθέτους ἰδέας, τὰς ὁποῖας νομίζο- μεν σφαλῆσαι και κυρίως ἐπιζωσσοδῶς εἰς τὴν κοινὴν ζῶσιν—και δι' αὐτὸ τὰς πολεμ. ἔργων—ἀλλὰ δὲν ἐπι- τρέπειται, ὅταν ἀναγνωρίζομεν εὐλακονίης πεποιθί- σεις, νὰ μισῶμεν τοὺς ἔχοντας αὐτὰς, διότι τότε ἐκ- τὸς τῆς ἐπιδείξεως ἐμφύτου ἀγενείας και κακοθείας, ἐπιδεικνύομεν ὅτι δὲν ἔχομεν οὐδενὸς εἶδους κα- ταλλήλότητα, διὰ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸν ἰδεολογικὸν κόσμον.

Καὶ ἔγραψα αὐτὴ, διότι ἐπιθέτω ὅτι κανεὶς δὲν εἶνε ἐνθουσιάζομενος ἀπὸ τὸ καθηρομένον καθεστῶς, ὑπὸ τὴν ἔξινον προσωπίδα ἡ ὁπ. ἰα και αὐτὴ εἶνε ἡλιθίως μεταμετρώμενη, τῆς δὴθεν και τῆς ἀνατροφῆς. τῆς

δὴθεν εὐγενείας!!! διὰ τῆς ὁποῖας ἐκατωρθῶθη ὥστε πᾶσα ἐκφρασις εὐλακονίης γνῶμης, νὰ μεταβάλλῃ τὸν πρὸς δὲν ἀπευθύνεται εἰς ἀσπονδοτατονέχθρον και κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ γράφοντες νὰ θυμιατίζου- μὲν και πασαλίθουμ τὰς ἐκφράσεις τῶν, με μίαν προσηγορίαν προσπαθῶμεν νὰ καταστήσομεν αἰσθη- τὴν εἰς τὸν ἀναγνώστην ὅτι κάθε ἄλλα ἀπὸ αὐτὰ ποῦ γράφουμ ἔρονοῦν, νὰ ἐπιφύλασσονται δὲ διὰ τοῦ προφορικῶν λόγου, νὰ ἐξεροῦν ὄλην τῶν τὴν συγκρατημένην περιήρῳσιν, ἵτις ὅμως, αὐτῶ ἐκφραζομένη και ἐνεργουμένη, μεταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἀκρωμένων εἰς περιήρῳσιν δικαίαν, μόνον αὐτῶν, τῶν οὗτω σκεπτομένων και αὐτῶ ἐνεργούντων.

Ἐγὼ, ὁ ὁποῖος θέλω νὰ καὶ, εἰς ἕνα ἀγῶνα οὐκί- ματος και κοῦματος, με τὰ δόντια, ἠθῶν τῶν οὐκί- νων και τῶν ἀλλοσίδων, ποῦ κρατοῦν σκλαδωμένην τὴν κοινὴν ζῶσιν και τὴν ἐλευθερίαν και θεοχαρῆ ἐκφρασις, ὄλων τῶν ζωϊκῶν ἐνεργειῶν, τοῦ καθενὸς ἀνθρώπου, και θέλω νὰ εἰσαγάω τὴν ἀλήθειαν, τὴν εὐλακρίνειαν, τὴν ἀνδρικότητα και τὴν **πραγματι- κότητα**, εἰς ὅλα και πρωτίστως και κυρίως θέλω νὰ εἶμεθα **ἄνδρες** και ἰδεολογικοὶ Πραγματικοί, χαιρετῶ τὸν Ποιητὴν ὁ ὁποῖος ἐτιχε νὰ εἶνε ὀδηγὸς τῆς ἰδε- ολογικῆς νεολαίας και ὁ δυνατώτερος και τελειότερος σφαιροφόρος τῆς **Στραθῆς** Ἑλληνικῆς Ἰδέας και ὑπο- στηρίξει τὸν ἰδεολογικὸν κόσμον, τὸν ὁποῖον θέλω νὰ ἐξερῳσῶ ἐντελῶς και ἀνασκάψω τὸ χῶμα, ἐκφραζῶ πρὸς τὸν κατὰ τὴν, ὡς ἐκ τοῦτου, πολεμιότατον τὸ συγκρατικὸν αἰσθημα εὐλακονίης τιμῆς, ἐπολή- ψεως και σεβασμοῦ και ἀγάπης και ἀκοῦμ τὴν αἰτη- σιν συγγνώμης, διότι οἱ νεώτεροι εἶμεθα ὑποχρεω- μένοι νὰ πικραίνωμεν τοὺς προηγουμένους ὁτινες ὁμοῖως ἐπέθῳσαν και ἐμὸχῳσαν διὰ τὴν κοινὴν ζῶσιν.

ΜΕΡΙΚΑΝΕ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΛΑΧΡΙΝΗ

Τῶξερα πῶς σὺ κ' ἡ ὀθῆκα
Εἰς τὴ μέση πάντα μοιάζετε,
Μία σὲ σουαρὲ χτῆς βυθῆκα
Πῶς και σὲ κεντρὶ ταυριάζετε.

Θύμιος Σόθῆκος

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ „ΝΟΥΜΑ“

ΔΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΡΑΜΗΝ

Δὲν ἦτο καμμία ἀνάγκη, ἀξιότιμε Κύριε, νὰν- τικρούσατε ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρασσῶ», κατὰ τὴν ὄραϊν δὶχάλεξιν σας, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σὰς κατηγόρησαν ὅτι χάριν ἀργυρολογίας περιφέρθη- ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ψάλλοντες τὰ Ἑθνικὰ τραγῳδία μας.

Ἡμποροῦσαν οἱ ἴδιοι νὰ σὰς εἰποῦν :
— Μὰ, κύριέ μου, σεῖς ἀντὶ νὰναίρεσατε, ἐνι- σχύσατε τὸν ἀντίον τοὺς λόγους μας. Μήπως ἀπόψε δὲν ἀργυρολογεῖτε—ἀφοῦ παίρνετε ἀπὸ τὸν καθένα

μας δύο δραχμάς—διὰ νὰπολογηθῆτε ὅτι ἡ ἐν τῇ Εὐρώπῃ Ἑθνικὴ ἐργασία σας δὲν ἔγεινε πρὸς ἀρ- γυρολογίαν ;

Ἄντὶ νὰ προσπαθῆσατε, ἀξιότιμε Κύριε, νὰπο- λογηθῆτε, ἡμποροῦσατε, κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνῶμην, νὰ βροντοφωνῆσατε ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ «Παρασσῶ» πρὸς τοὺς ὀλίγον ἐπιπολαίους κατη- γόρους σας :

— Μάλιστα, κύριοι ! Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι πῶς πε- ριέρχομαι τὴν Εὐρώπην ἀργυρολογῶν, ἀλλὰ γι' αὐτὸ δὲν ἡμπορεῖ νὰ με κατηγόρησῃ κανεὶς. Δὲν κλέπτω δὲν ἀπατῶ δὲν ἐξευτελιζῶ τὸ Ἔθνος μου ὡς δι- πλωμάτης δὲν περιέρχομαι τὴν Εὐρώπην πωλῶν νοθευμένα προϊόντα τοῦ τόπου μου. Προσφέρω στοὺς ξένους ὅ,τι γνήσιον και ὅ,τι ὄρατον ἔχει τὸ Ἔθνος μου, τοὺς παρουσιάζω ἕνα κομμάτι, τὸ λαμπρότερον, τῆς Ἑθνικῆς μας ζωῆς, και ζητῶ ἀπ' αὐτοὺς νὰ μοῦ τὸ πληρώσω. Ἐπειδὴ δὲν τὸ παρέχω δωρεὰν παύει ἡ ἐργασία μου νὰ εἶνε Ἑθνικὴ ; Νὰ με συγ- χωρεῖτε, κύριοι, ἀλλὰ νομίζω ὅτι προτιμότερον εἶνε νὰ πωλήσῃ κανεὶς κάτι καλόν, παρὰ νὰ προσφέρῃ κάτι κακόν δωρεάν !

Αὐτὰ ἡμποροῦσατε νὰ τοὺς εἰπῆτε, ἀξιότιμε κύριε, και κανεὶς δὲν θὰ ἐτολμοῦσε νὰ σὰ; κατηγο- ρῆσῃ ὡς Ψιλικατζῆν τῆς Ἑθνικῆς ἰδέας, ἀλλὰ θὰ σὰς ἐχειροκροτοῦσαν ὄλοι ὡς τὸν ἀπόστολον μιᾶς ὄ- ραϊας και μιᾶς τιμῆς ἐργασίας, ὁ ὁποῖος παίρνει τὰ ἰδοιοποιήματα, διὰ νὰ μὴν ἀναγκάζεται νὰ ταξεί- δεύῃ ἀποστολικῶς.

ΔΙΕΓΕΝΕ ΑΚΡΙΤΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Εἶνε ἔργον τέχνης καθὼς τὸ κρασί : ἀξίζει καλλίτερον νὰ μὴ ἔχῃ τις ἀνάγκη οὔτε τοῦ ἐνὸς οὔτε τοῦ ἄλλου και νὰ μεταβιῇ ἀκακόπως, ἐν ἐκποτῇ διὰ τῆς φωτιῆς και τῆς γλυκύτητος τῆς ἐνδομῶχου τῆς ψυχῆς, τὸ κρασί σὲ νερό.

Σιμὰ εἰς τὰ ἀληθινὰ ἔργα τῆς τέχνης ὀπίσθουμ και νόθα. Καὶ ταῦτα ποῖοσὺν ὅπως ὁ κόσμος ἐκλαμβάνει τὴν ἀδυναμίαν τῶν ὡς ῥῶμην και ὅπως τὰ συγγίξει μετὰ τὰ ἀληθινὰ.

Ἢ καλὴ μνήμη. Μερικοὶ δὲν κατορθῶνομεν νὰ γί- νουμ σκεπτικιστῆς, διότι ἡ μνήμη τῶν εἶνε πολὺ καλὴ.

Ὅλοι οἱ ποιηταὶ και οἱ συγγραφεῖς οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν τὰ ὑπερθετικὰ θέλουμ περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι ἡμποροῦν.

ΦΡ. ΝΙΤΣΕ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΙΣ Τὸν ΝΟΥΜΑ

19

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἐξάρνα μικρὰ κινήσις ἔγεινε πρὸς τὸ μέρος τῆς ὀρχήστρας και διέκρινα ναυτικὰς στολάς.

Συγχρόνως ὁ πρόεδρος και τὰ διάφορα μέλη τῆς ἐπι- τροπῆς ἐβάνθησαν σπειδόντες πρὸς τὰ ἐκεῖ.

Ἦσαν ἐκεῖνοι!..

Ἢ στ' ἄλῃ τῶν δὲν ὁμοιάζει μετὰ τῶν ἰδικῶν μας ναυτι- κῶν, ἀλλ' εἶνε ὄραϊσάτη.

Ἢ γρηγορήσῃ τὸν τυγχροσῆν μου και ἐκείνητα παρα- σφροῦσα περιέρχου.

Προσπεθῆσομεν ν' ἀναγνωρίσω, ν' ἀνιχνεύσω!..

Ἢδῃ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ τοὺς ἐπεριποθῆθη- σαν, τοὺς παρουσιάζου εἰς κυρία.

Διέκρινα ἁμέσως ἕνα γερνότεροσόν, τὸν ὁποῖον ἀνε- γνώρισα ὡς τὴν κυβερνήτην τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον εἶδες εἰς τὸ Ἀλγέριον.

Διέκρινα και ἕνα ἄλλον ὁστις ὁμοιάζει πρὸς τὴν περι- γραφῆν τὴν ὁποῖαν μου ἔκαμνες τοῦ σωματώδους και ὕψη- λου συντρόφου του.. Ἰσως ἦτο αὐτός. Δὲν ἔβλεπα ἐν τού- τοις κριμῶν φυσιογνωμίαν ἧτις νὰ ὀμῳλεῖ εἰς τὴν ψυ- χῆν μου ὅπως και εἰς σέ.

Ὅλοι ἦταν μελαγχροσῆνοι με κανονικὰς φυσιογνωμίας και λεπτὰ σώματα, εἶχαν ἀρχίσει νὰ χορεύουμ και ὁμο- λογῶ μετ' ἐντροπῆς ὅτι τὴν ἐσπέρην ἐκείνην ἐταπεινώθη πολὺ ἡ Γαλλικὴ χορευτικὴ φιλαυτία.

Χορεύουμ ἐξισίως αὐτοὶ οἱ Ἑλληνας, ἀγαπητῆ μου... Δὲν εἰζέωρῳ πῶς ἐπὶ τέλους τὰ βλέμματά μου ἐπε- σαν ὀπισθεν ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου, ἐπὶ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ὁ- στικῶν ἀκριβῶς συνομιλεῖ μετὰ του Βαρῆν και κάτι μοῦ εἶ- πεν ὅτι αὐτὸς ἔπρεπε νὰ ἦτο !

Ἐκτοτε δὲν τὸν ἔγρασα τοῦ βλέμματος.

Ἦτο λεπτός και ὀχρῶς, Ἰσως ὀχρότερος τοῦ δέοντος, ὅπως ἀκριβῶς μοῦ τὸν περιέγραψες, καθὼς δὲ ἔστρεφε μει- διῶν πρὸς τοὺς χορεύοντας συντρόφους του ἀντελήφθη τὸ μεισίμαί του τὸ ὁποῖον μοῦ ἐβάνη ὄραϊον.

Ἄνευ ἀμφοβολίας αὐτὸς ἦτο ἦτο.

Ἐνευστα πρὸς τὸν Βαρῆν νὰ πλησιάτῃ και τὸν ἠρώ- τησα ἐὰν ἐγνώριζε τὸ ὄνομά του.

Ἦτο αὐτός!.. «Ἀλκυόνης»!..

Τὸ προκίθημά μου δὲν εἶχεν ἀπατηθῆ. — Κάμε μου τὴν χάριν νὰ μοῦ τὸ παρουσιάσῃς... εἶπα κρύπτουσα τὴν γερῶν μου.

Μετ' ὀλίγον ὁ Βαρῆν τὸν ὀδήγει πλησίον μου και τὸν παρουσιάζει.

Ἐκεῖνος ὑπέκλινε βραχίως.

— Διακροτάζετε; τὸν ἠρώτησα διὰ νὰ εἶπω κάτι..

— Κυρία μου... ἀπήντησε δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ δια- σκεδάζῃ τις ὅπου εὐρίσκει τὴσὴν φιλοφροσύνην και τόσας χαριτωμένας κυρίας..

Τὸν ἠτένισα και ἐμεδίασα.

— Βεβαίως δὲν τὸ κίμνετε δι' ἐμὲ αὐτὸ τὸ φιλοφρό- νημα, εἶπα... κ' ἐγὼ εἶμαι παρεπιθῆμος ὅπως ὑμεῖς... ἐρ- χόμεθα ἐξ Ἀλγερίου.

Βλέπεις, ἔκαμνα κατ' εὐθείαν ἔφοδον.

Ἐκεῖνος ἀνεσκήρτησε και με προσέβλεψε.

— Ἄ ! ἔργασίαι ἐξ Ἀλγερίας; ὑπέλαθε... ἐπερίσατε Ἰσως ἐκεῖ τὸν χειμῶνα .. γραφικώτατος τόπος, τὸν ἐπε- σκέρθημ και ἐγὼ πέρυσσι και ἐθαύμασα τοὺς περιπάτους, τὰ ὄρατα βουλεθῆρα του και τὸ ποιητικώτατον Κασμπάχ...

— Καὶ δὲν ἐθαυμάσατε τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῶν ; Ἢ- ἔγκολούθητα μειδιῶσα... ἐὰν δὲν εἶμαι κἀκείριτος...

Ἐκεῖνος ἀποτόμως με προσέβλεψε και πάλιν...

Βεβαίως κάτι ὡς ὑπόνοια διήρξατο τοῦ νοῦ του.

— Κυρία μου... ἀπήντησεν δι' ὑπεκφυγῶν... θαυμάζει τις ὅ,τι ὄραϊον βλέπει...

Διπλωματικώτατος ὁ φίλος καθὼς βλέπει. Δὲν ἠθέλησα ἐν τούτοις ἁμέσως νὰ ἀποκαλύψω τὸ